

[P. Andersen.]

og da Rederne intet har imod Lovforslaget, er det altsaa en Modstand af rent politisk Art, der her er sat i Scene fra de to Mindretalpartiers Side. Man henholder sig til, at det vil medføre betydelige Udgifter. Dette er dog ikke rigtigt. De Udgifter, der bliver Tale om, er saa forsvindende, at de ikke spiller nogen som helst Rolle. Og hvad angaar Erstatningsspørgsmaalet, da er dette saa godt som gledet fuldstændig ud, idet omtrent alle Forhyringsagenter er konstituerede og ikke har Krav paa hverken Pension, Ventepenge eller anden Art af Erstatning.

Om Gennemførelse af den sidste Del af Lovforslaget, den Del, der angaar Mønstring, er der et levende Ønske i Rederkredse. Men det bliver jo ikke muligt at gennemføre denne Del af Lovforslaget, hvis ikke første Del ogsaa gennemføres. Da Regeringen ønsker, at disse to Afdelinger af Lovforslaget skal gennemføres samtidigt, vil det altsaa ikke være muligt at opfylde det Ønske, som Rederne har med Hensyn til Lovforslagets anden Del, naar man fra Mindretalenes Side med det Flertal, de raader over i Landstinget, vil gaa imod den første Del af Lovforslaget.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Gennemførelse.

Kr. Kristensen: Grunden til, at dette Lovforslag fremsattes i Samlingen 1925—26, var, at der var vedtaget en Konvention paa den internationale Arbejdskonference i 1920, og man mente, at den ogsaa skulde vedtages her. Vi er naturligvis enige om, at det internationale Samarbejde skal styrkes, hvor der er Mulighed for det, men paa den anden Side mener vi, at vi altid maa tage disse Konventioner op til Overvejelse og først og fremmest tage Hensyn til, hvorledes Forholdene ligger her i Landet. Og vi mener ikke, at det er anbefalelsesværdigt at faa denne Konvention gennemført her. Vi har fra Statens Side gennem en lang Aarrække haft Indseende med dette Forhold med Hensyn til Forhyringen, og vi mener, at den gældende Ordning er fuldt ud betryggende og tilfredsstillende. Det viser sig jo ogsaa, at Skibsredernes Talsmænd har udtalt sig for, at den har virket tilfredsstillende, skaffet dem Folk til de Tider, hvor de havde Brug for dem, og skaffet dem hurtigt og let. Og i saa Fald maa Hensigten jo siges at være naaet. Nu har man imidlertid ønsket, at den nævnte Konvention skulde danne Grundlaget for en Ordning, hvorefter Forhyringen skulde lægges over paa Staten, vi ynder ikke,

at alt lægges over paa Staten, vi mener, at det private Initiativ i de allerfleste Tilfælde vil virke bedst. Der skulde derfor være stærke Grunde, hvis vi skulde gaa med til at gennemføre noget saadant. Men disse Grunde savner vi, og vi har heller ikke faaet dem i Udvalget, tværtimod, maa man næsten sige; thi som det fremgaar af Betænkningen, har der i Udvalget været en Deputation fra Søfolkene for at fremsætte deres Ønsker. Og de udtalte direkte, at Lovforslaget ingen Betydning vilde faa, medmindre § 4 blev ændret i Retning af, at den Rederen og Skibsføreren tillagte Ret til selv at sørge for deres Mandskab kun kunde udøves gennem Forhyringskontoret. Det vil altsaa sige, at man kræver, at der ikke kan stiftes Overenskomst mellem en Skibsfører og en Sømand om et Arbejde, undtagen Vejen skal lægges gennem Forhyringskontoret. Ført ud i sine Konsekvenser vil det naturligvis føre til, at Landmændene i Løbet af nogle faa Aar vil staa saaledes, at de ikke kan gaa hen og leje en Karl eller en Pige uden at spørge Forhyringskontoret, om de maa faa Lov til det. En saadan Ordning ønsker vi ikke at medvirke til. Men man udtalte altsaa fra Søfolkernes Side, at hvis en saadan Bestemmelse ikke gennemførtes, vilde Lovforslaget efter deres Mening ingen Betydning faa. Og en saadan Bestemmelse er ikke en Gang indsat i Lovforslaget fra Regeringspartiernes Side. Vi har da altsaa disse Folks Ord for, at Loven ingen Betydning vil faa. Der er altsaa ikke noget stærkt Krav om at faa det gennemført, og naar vi saa fra Venstres Side mener, at der ikke er nogen som helst rimelig Grund til at gøre det, synes jeg, det vilde have været rimeligere, om man havde ladet den Sag ligge. Men det er naturligvis Regeringens Sag, det maa den afgøre.

Det er rigtigt, hvad der blev sagt af den ærede Ordfører, at vi fra Venstres og konservativ Side er villige til at gennemføre den anden Del af Lovforslaget, den, der angaar Mønstringen. Det ærede Medlem knuste jo en Taare i Anledning af, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres, for Regeringen vilde nu have det gennemført i dets Helhed, og saa kunde man ikke tage den Del, som der var Enighed om. Det er naturligvis beklageligt, at den vil man ikke have gennemført, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Vort Standpunkt er, at vi ønsker, der skal være de friest mulige Forhold til Stede, saaledes at Skibsredere og Skibsførere har den friest mulige Lejlighed til at tage det Mandskab, de ønsker. Naar den